

Lønningslov om Retsbetjentes Kontorhold, der det Aar omfattede 58 Embeder. Jeg har ikke den Sum, som Forhøjelsen der andrager, men at der er en Forhøjelse, er der ingen Tvivl om. I 1902—03 vedtog vi 4 Lønningslove med en forøget Udgift af 1,102,300 Kr. I 1903—04 vedtog vi ny Lønningslove med en Udgiftsforøgelse af 166,600 Kr. og i 1904—05 en Udgiftsforøgelse paa Lønningslove af 157,000 Kr. Altsaa, i disse 4 Aar er der bortset fra adskillige mindre Lønningslove, nemlig for Institutioner og Embedsmænd under Kultusministeriet, og de hvert Aar tilbagevendende Forslag om Kontorhold til Retsbetjente, bevilget Lønningsforhøjelser til et Beløb af 2,602,900 Kr.

Jeg havde ingen Grund til at være synderlig begejstret for disse Lønningslove, men jeg erkender, at jeg stemte for dem, som jeg nu om et Øjeblik stemmer for den foreliggende Lønningslov, og jeg mindes ikke, skønt jeg ikke har undersøgt Forholdene nøjere, at de tidligere Lønningslove have givet Anledning til en blot tilnærmelsesvis saa hæftig og lidenskabelig Debat som om det foreliggende Forslag. Men naar vi — for de flestes Vedkommende stiltiende — have stemt for de tidligere Love af denne Art, har det ikke været, fordi vi nærrede stor Glæde derved. Lønningslove vil jo sige Lønningsforhøjelser, altsaa en forøget Udgift for vort Samfund, og det vilde være mærkeligt, om vi som Skatteydere og Skatteyderes Repræsentanter skulde være særlig begejstrede for det. Nej, jeg antager, at det ledende Motiv for os har været, at vi have erkendt Nødvendigheden af disse Forhøjelser, idet Konjunkturerne have forandret sig saa stærkt i den sidste Menneskealder, at den samme Sum Penge paa langt nær ikke har den samme Købeevne som tidligere. Derfor imødekommer man simpelt hen et Retfærdighedskrav ved at give de paagældende en Lønningsforhøjelse. Den foreliggende Lønningslov er derfor lige saa vel motiveret som de tidligere, der vedtoges uden heftige Debatter eller stor Uenighed. Jeg tænker særlig paa, at den højttærede Minister kan henvise til, at han ikke en Gang kan faa de Pladser besat, der ere foreskrevne i den gældende Hærlov, et Motiv, som man ikke har kunnet gøre gældende ved de tidligere Lønningslove. En saadan Situation kunne vi ikke skabe for den Regering, som vi sige, vi have Tillid til, og som ogsaa det ærede Medlem for Ringsted har stor Tillid til, naar den vil tage fat paa de Sager, han mener bør

fremmes, og som ogsaa jeg mener bør fremmes. Vi kunne ikke bringe Regeringen i den Situation, at den ikke kan opfylde den gældende Hærlov. Om denne i sig selv er rigtig, er et Spørgsmaal, der ikke ligger for. Det kommer først for, naar Forsvarskommissionen har afgivet sin Betænkning og Regeringen i det Forslag, den da maatte udarbejde, tager Stilling i dette for vort Samfund saa vigtige Spørgsmaal.

Efter denne Oversigt over de tidligere Lønningslove og Motiverne for vor Stilling til dem vender jeg tilbage til mit Udgangspunkt og skal fremsætte nogle kortere Bemærkninger i Anledning af enkelte af de faldne Udtalelser. Det ærede Medlem for Ringsted har i øvrigt af det ærede Medlem for Kellerrup (Jensen-Knudstrup) faaet Svar paa den Dom, han tillod sig at fælde over os for den Stilling, vi indtog i denne Sag. Jeg skal derfor ikke komme dybere ind derpaa, men blot henstille til det ærede Medlem at være noget mere lempelig i sin Dom over de Motiver, der ligge til Grund for hans Kollegers Optræden og Afstemning i denne Sag. Jeg tror, det vil baade ham selv bedst, og i alt Fald kan jeg forsikre ham, at hvis han for Fremtiden befitter sig paa mere Lemfældighed i sine Domme ikke blot over Medlemmers Handlinger, men ogsaa over Motiverne for disse, vil det ingenlunde skade ham i den overordentlig store Tillid og Agtelse, han nyder her i Salen.

Det ærede Medlem sagde i Gaar, at det eneste saglige Forsvar for de foreliggende Forslag, der var anført, var de militære Tabeller, som Konseilspræsidenten lod omdele for nogen Tid siden. Det er ikke rigtigt, alene af den Grund, at Venstrereformpartiet selvfølgelig har paataget sig den 18. Januar 1905 at fremme disse Lønningslove — paa dette sidste Punkt er jeg enig med det ærede Medlem, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Men saa er det klart, at saa kan det saglige Forsvar for disse Forslag ikke være den af Ministeren udarbejdede Oversigt. Den har i alt Fald ikke haft den allermindste Indfyldelse paa min Stilling til den foreliggende Sag. Det ærede Medlem for Ringsted sagde i sin Tale i Dag — det foreligger altsaa ikke trykt endnu —, at Regeringen fremsatte nok af tomme Løfter, men at de gælde til Vandsbæk, naar Valgdagen er ovre. Jeg vil nedlægge en aldeles bestemt Indsigelse mod, at det skulde forholde sig saaledes, som det ærede Medlem udtalte, men det